

have afgjørende Betydning. Efter Skjødet af 5te Mai 1759 er det nemlig klart, at Interessentflabet ikke har nogen Eiendomsret over den det alt overladte Grund, men iffun en temmelig udvidet Brugret, som det dog taber, naar den Tid skulde indtræffe, at Fabrikken ikke længere afbenyttes til et Fiilhuggeri eller deslige Værker, som kunne foranledige, at ikke Pengene gaae ud af Landet, det vil altsaa sige, at der maa produceres Industrigjenstande, som ellers i Reglen forskrives fra Udlandet. Om det nu vel ikke er sandsynligt, saa er det dog vel tænkeligt at den Tid kan komme, at det her i Landet ikke kan svare Regning, at fortsætte dette Etablissement, og da falder Eiendomsretten over Grunden tilbage til Staten. Hvis nu Afhændelsen af de i Udkastet omtalte 34-Edr. Land var foreslaaet at skulle skee paa samme Maade, saa vidste vi intet Bæsentligt herimod at erindre; men efter Forslaget vil Interessentflabet erholde fuldkommen og uindskrænket Eiendomsret over dette Jordtillæg, saa at hvis engang Fabrikfens hidtil afbenyttede Areal atter skulde tilfalde Staten, saa vil

dette ikke være Tilfældet med oftnævnte 34 Edr. Land; men disse vilde altid fremtræde som en privat Enclave midt inde i en af Statens Domainer, og at dette skulde skee, vil dog være lidet ønskeligt. Foruden dette, saa kan ei heller den paatænkte Afhændelse af dette Areal paa den foreslaaede Maade, i Genhold til Loven af 25de Marts 1851 § 6, finde Sted, uden at Jagtretten følger med i Kjøbet. Under almindelige Forhold kunde herimod Intet være at erindre; men at dette skulde skee i dette Tilfælde, maa Udvalget paa det Bestemteste fraraade. Der vilde altsaa ikke være anden Udvei end at gaae ind paa, hvad Udkastet foreslaaer; men det forekommer os meget betænkeligt allerede nu, efter 2 Mars Forløb, at tilstede, at der gjøres Undtagelser fra et af Jagtlovens vigtigste Principer.

I Genhold til Ovenstaaende er Udvalget efter nøieste Overveielse kommet til det Resultat at maatte fraraade, at det foreliggende Udkast bliver ophøiet til Lov.

Den 30te Marts 1853.

A. Jørgensen.

D. Nielsen.

Thalbiger.
Ordfører.